Contributed by Herman Michiel, Ander Europa
woensdag, 10 april 2013 - Last Updated donderdag, 11 april 2013

Men kon er zich reeds over verbazen dat een kleine economie zoals de Griekse een nachtmerrie werd voor de Europese leiders. Maar wat moeten we dan zeggen van Cyprus? Het eilandje weegt in alle betekenissen minder dan een tiende van Griekenland, de bevolking en het BBP zijn kleiner dan die van de provincie Luik. En alhoewel het pas sinds 2004 lid is van de Europese Unie en pas sinds 2008 van de eerbiedwaardige eurozone, lijkt het zijn weldoeners in de grootste verwarring gebracht te hebben. Want toen deze gevraagd werd een paar miljard euro te lenen aan dit miniatuur-Griekenland, kregen ze een zodanige woedeaanval dat ze er hun eigen Gulden Regel bij vergaten, die van de Private Eigendom! Ten allerhoogste 10 miljard, en dit tegen de courante prijs van grondige hervormingen op de arbeidsmarkt! Ga de rest maar zoeken bij je spaarders, zowel de grote als de kleine kunnen hun duit in het zakje doen!

Het leek alsof een antikapitalistische mug de Europese leiders gestoken had, want ze gingen tekeer tegen de Russische oligarchen, het megalomaan Cypriotisch banksysteem en het gebrek aan rechtvaardige belastingen op het eilandje. Te laat merkten deze leiders dat ze niet erg consequent waren in hun aantijgingen. Luxemburg sputterde tegen dat zijn banksysteem nog groter is maar toch niet megalomaan, de Europese oligarchen vreesden dat ze hetzelfde lot konden ondergaan als hun Russische ambtgenoten (en dat was nog voor het uitbreken van Offshore Leaks ...) Voorzitter Schulz van het Europees Parlement pleitte ervoor de spaarders met minder dan € 25.000 bij Laiki Bank of Bank of Cyprus ongemoeid te laten. Blijkbaar reserveert de gedoodverfde socialistische kandidaat voor het voorzitterschap van de Europese Commissie zijn charmes voor het meer behoeftige publiek.

De arme spaarders laten afdokken, wie had de stommiteit begaan? De Europese Centrale Bank schoof de zwarte piet door naar de arme chef van de Duitse financiën, Schäuble, die hem doorschoof naar de Cypriotische regering en naar de Europese Commissie, die alles ontkende. Ondertussen had Dijsselbloem, de voorzitter-in-opleiding van de eurogroep, de onvoorzichtigheid begaan om te zeggen dat de Cypriotische formule nog wel elders toepassing kon krijgen, iets wat de financiële markten niet amuseerde.

Blijft de vraag hoe een klein eilandje een heel continent kan in rep en roer zetten. Er moet iets verrot zijn in het koninkrijk van de euro, waar de ene provincie na de andere valt in de Grote Competitiviteitsoorlog. Nochtans had de generale staf reeds enkele bataljons zwaar gestraft, in de hoop dat een paar afschrikwekkende voorbeelden zouden volstaan om het moreel van de troepen er bovenop te helpen. Griekenland brandt, Portugal bloed, heel Spanje is onderworpen aan de garrota, maar het helpt allemaal niet. In Italië speelde men het zelfs zo grof om een nar naar voren te schuiven als vertegenwoordiger van het gepeupel! Men ontkomt moeilijk aan de indruk dat de Europese volkeren de vele weldaden die hun leiders hun schonken niet waardig zijn, of het nu gaat om het principe van de vrije en onvervalste concurrentie, een munt die werkelijk uniek is in haar soort of een economic governance die de hele wereld hun kunnen benijden. De reden voor deze ondankbaarheid, of moeten we zeggen, voor dit onbegrip, ligt voor de hand: ze hebben een verleden van verwende kinderen. Een halve eeuw collectieve arbeidsovereenkomsten, steeds meer vakantie, vijfsterrenregelingen voor pensioen en werkloosheid, het stort zelfs de meest deugdzamen in het verderf.

Het zal een werk van lange adem zijn om de situatie terug recht te trekken, maar de Europese autoriteiten laten dan ook geen kans onverlet om deze heropvoedingstaak te laten vooruitgaan. Ze hebben vooreerst het Internationaal Muntfonds op het Oude Continent binnengehaald, het IMF met zijn rijke ervaring die het opdeed onder soms nog ondankbaarder volkeren dan de Europese. Het IMF is vandaag de dag, samen met de Centrale Bank en de Commissie een haast normale verschijning in een aantal hoofdsteden, waar ze goed bekend zijn als de trojka.

Contributed by Herman Michiel, Ander Europa
woensdag, 10 april 2013 - Last Updated donderdag, 11 april 2013

Een werkelijke buitenkans voor de her-evangelisering van onze bevolkingen doet zich voor als de bodem van een staatskas begint zichtbaar te worden. Dat is trouwens ook wat een goede hondendresseur zal zeggen: geen hond leert sneller dan wanneer hij een beetje uitgehongerd is. Het vergt weliswaar een heel sterke discipline vanwege de Europese Centrale Bank om niet tussen te komen en de "hond" wat te laten afzien, tot hij ontvankelijk is voor de richtlijnen van zijn meester. Zo'n kans heeft zich nu aangeboden in Cyprus. Men kan betreuren dat er wat "collateral damage" is in de beurs van nette mensen, maar ondertussen kunnen we er de hele winkel herinrichten! En daarvan zullen op termijn alle nette mensen de vruchten dragen! Vergeet niet dat het eilandje nog steeds een loonindexeringssysteem heeft. Ze liefkozen het er onder de naam 'Cola', hun cost of living adjustment... We hebben hun een Memorandum of Understanding, een MoU overgemaakt, om te zeggen hoe moe we dit zijn!

Tussen ons gezegd en gezwegen, hebben we er goede hoop op dat, eenmaal de Cypriotische Cola door de gootsteen is verdwenen, ook de Belgen hun les zullen geleerd hebben en hun 'index' begraven nog voor de trojka in Brussel aankomt! En ook daarover kan een goede dresseur meespreken: het volstaat soms dat een hond een andere ziet afzien om heel vlug bij te leren!